

8B Elevexempel från “Soldaternas berättelse”

Elevexempel 1

Vägen till aztekernas rike

Året är 1511, jag har efter 2 år nu äntligen återvänt hem till Spanien. Dessa 2 år har varit de mest betydelsefulla år i hela mitt liv. Denna upplevelse kommer förmodligen ha en stor påverkan i både mitt och flera hundra tusen andras liv. Inte en enda soldat har fått uppleva detta som jag i dessa 2 år fått uppleva, att upptäcka ett helt nytt rike är nämligen inget vanligt att göra. År 1530 var året som man av misstag upptäckte en helt ny kontinent, ett väldigt stort steg i revolutionen. Vad vi sedan bestämmer oss att göra av denna upptäckten kommer sig att vara väldigt avgörande för vår framtid. Christopher Columbus fick i uppdrag av en kung och drottning att hitta en ny, enkel och säker sjöväg till Indien för att förenkla handeln. Vi har förut åkt ut från medelhavet, sedan därifrån åkt längst med afrikas västkust för att sedan åka över Indiska Oceanen till Indien. Denna vägen är både väldigt lång och farlig. Vi behövde därför en ny väg som då Columbus fick i uppdrag att hitta. Att stöta på den största upptäckten som sedan skulle ha en stor inverkan på den historiska framtiden var inget som vi räknade med.

Året är nu 1492 och Columbus åker ut tillsammans med 6 andra fartyg på vägen till Indien. Man vill åka över Atlanten, sedan vidare över Stilla havet för att slutligen komma till Indien. Vad man inte räknat med är att det finns en stor landmassa mellan Atlanten och Stilla havet som vi sedan skulle komma att stöta på. Hursomhelst så begav vi oss ut mot Indien när vi tidigare än beräknat stötte på land. Vi antog först att detta var Indien, men när vi sedan mötte folket där i vår andra resa dit förstod vi att vi inte har kommit fram till Indien, detta var en helt ny större landmassa som vi upptäckte. Vi far över havet och inom ett par kvällar så berättade vår spejare från tornet att han såg land framför. När vi sedan anlände så har man där till vår förvåning byggt upp konstgjorda hamnar där vi körde in våra skepp.

Min första upplevelse här var folkets bemötande. Aldrig i mitt liv som en soldat har jag bemött ett folk som har ett så trevligt bemötande. Det första intrycket av Aztekerna var hur generösa de var. Deras generositet fascinerade mig verkligen, de bemötte oss med ananas och bananer och andra frukter som jag inte hört talas om. De har en väldigt underlig smak, lite sött men vissa kunde vara surt på samma sätt. Jag såg mig runt medans Aztekerna ledde mig in till civilisationen. Det kändes så märkligt eftersom att det enda jag kunde se var skog och olika djur som jag aldrig sett förut. Det var så fruktansvärt varmt även om det var mitt under de kalla

perioderna. Min första tanke som då slog mig var hur deras åkermark och bönder då arbetade. Denna tanken ledde sedan till att jag frågade mig själv hur folket här bor. Om vi kan ha så många skillnader på enkla frågor som naturen och klimatet, hur skulle då skillnaderna vara på samhällsfrågorna? Har de präster här som styr? Finns det bönder även om klimatet inte borde ge dem en så bördig mark? Vem styr här? När jag sedan efter en stund samlat mina tankar så kom jag att tänka på ännu en skillnad, deras klädstil. Vi hemma i Spanien hade väldigt traditionella kläder som täckte hela vår kropp, detta var särskilt viktigt för kvinnorna. Kvinnorna hemma har heltäckande kläder och lät inte en mans uppmärksamhet dras till dem. Här var det helt andra principer, männens kläder bestod endast av små tygbitar som endast täckte genitalierna. Ännu märkligare var hur kvinnorna klädde sig så lätt, de har små tygbitar som täckte för små delar av bröstet och deras könsorgan. Männen verkade heller inte så besvärade av det. Detta betyder alltså att deras tro inte är samma som vår hemma i Spanien.

Soldaterna som följer oss till civilisationen skiljer också väldigt mycket från oss. Istället för ett vapen gjort av metall och så tungt som våra använde de sig fortfarande utav spjut och pilbågar. Detta var något vi hemma i Spanien gjorde för flera år tillbaka. Deras rustning bestod bara av ett tjockt lager av vanliga kläder, detta var dock endast ett fåtal som har på sig. Det var när vi upptäckte detta som det blev klart för oss att de inte var ett hot. En tanke som slog mig vid denna händelsen var att de inte var redo att möta oss i strid, de var väldigt säkra på att vi inte var ett hot. Detta kunde vi ta till fördel och anfalla. Vi valde dock att avvakta eftersom att de var många fler än oss och vi har inte resurserna för strid.

Efter ett par timmars gående så kände jag att vi började lämna skogen bakom oss och nu gick genom någon form av ingång till en mindre stad. Vi alla var väldigt skeptiska, Aztekernas lugna och trevliga bemötande var det som lugnade oss. Det första intrycket jag får av den lilla staden var hur sammanfört folket var. Soldaterna som följde oss hit hälsade vänligt på de små barn vi stötte på och folket där. Det såg ut att vara något som de ofta gjorde. Ett sammanfört samhälle är inte något jag är van vid, hemma i Spanien har vi tydliga klasskillnader tänkte jag.

Vi hade efter några minuter kommit in till stadens torg. Hittills har jag uppfattat ett flertal saker. Att de är längre bak i utvecklingen än oss är väldigt självklart nu. Husen är byggda av svagt material. Folket är som en stor familj och det är ett väldigt välstrukturerat samhälle. Barnen går i skolan och man har olika yrken där. Hemlösa har jag inte stött på och likaså gäller allvarligt sjuka personer. De har olika vattenledningar och fastän det känns som vi har kommit till ett gammalt ställe och att de är längre bak i utveckling, känner jag mig fascinerad för alla saker som man har här som jag aldrig skulle kunnat tänka på för 3 år sedan. Hygienen bla är väldigt bra jämfört med den i Spanien. Deras sätt att rena vatten och att använda sig av

vattenledningar var fascinerande. Deras levnadssätt skiljer sig helt enkelt väldigt mycket från vår.

Eleve exempel 2

Soldatens berättelse

Äntligen är jag hemma efter flera månader på andra sidan Atlanten. Åh vad jag har saknat min familj och mina barn. Det har varit en hård, farlig och tuff resa som började år 1519. Nu är barnen ivriga på att ställa frågor och undrar hur deras saknade pappa har haft det.

“Hur hade du det, pappa och vad har ni gjort?”

“Jag har haft det ganska bra. Vi seglade ut här ifrån Spanien år 1519. Det var 12 skepp som seglade över Atlanten och styrde mot den Mexikanska kusten. När vi kom fram till kusten stannade vi våra skepp och gick iland på aztekernas rike. Naturen där var väldigt torr och det var väldigt varmt. Samhället var inte alls så utvecklat som det samhälle som vi lever i och människorna hade inte så mycket kläder. Dom hade mest bara ett eller två tygstycken på sig. Nästan direkt när vi kom dit hamnade vi i krig mot aztekerna, men vi vann överlägset eftersom att vi hade bra rustning och vi hade även bra vapen som var gjorda av järn. Men vi hade också kanoner som vi kunde använda och indianerna förstod inte alls vad det var som hände när det smällde, det roligaste var att indianerna var rädda för våra hästar, dom vågade inte ens närma sig hästarna. Indianerna hade bara pilbågar och stenslungor och som skydd hade dom träsköldar och tjocka jackor som inte ger så bra skydd.”

Men aztekerna hade många varor som inte vi har här vilket är bra, dom har bland annat guld och silver men också mycket mat.

“Det har varit en väldigt farlig resa eftersom att inom aztekerna religion ska man offra människor, dom har försökt offra många av soldaterna som har varit där men dom flesta har klarat sig undan. Men det var en dag när jag var på väg till byn där vi bodde, som såg jag när aztekerna skulle offra en person till deras gudar. Dom hade lyft upp personen till altaret och sen var det fyra azteker som försökte hålla fast personen som skulle offras medans den femte azteken skulle stoppa in en kniv i bröstet på honom och skära ut hjärtat. Det var blodet och hjärtat som dom skulle offra för dom trodde att jorden skulle gå under om dom inte gjorde det. Jag gömde mig bakom ett staket när dom skulle offra honom. Personen skrek när azteken skulle stoppa in kniven i honom men när han nuddade huden slutade han och det var en nervös spänning i luften. Det bara sprutade blod medans dom skar ut hjärtat. När dom hade fått ut det tog den ena azteken hjärtat och höll upp det mot himlen han sa något men jag kunde inte höra vad han sa.”

“Vi åkte även till den stora staden som heter Tenochtitlan. Den var mer utvecklad än dom andra städerna, den var stor och fint uppbyggd men det är den inte nu längre eftersom det har varit flera strider där, men vi har lyckats vinna striderna och nu är Tenochtitlan vår. Vi ska nu

skicka dit arbetare av olika slag som kan bygga upp staden så att vi får den som vi vill ha den och sedan kan vi flytta dit. Hade inte det varit kul? Då får vi börja om våra liv på ett nytt ställe som kallas Mexico City och arbeta för vårt älskade land Spanien.”

Eleve exempel 3

Soldatens berättelse

Pappans (mitt) perspektiv

Äntligen var jag hemma! Tänkte jag när vi sakta närmade oss kustlinjen till Spanien. Jag hoppade av vår träbåt som vi seglat med över Atlanten, som även varit mitt hem de två senaste åren. Jag kunde inte vänta till jag kom hem och fick träffa barnen. Sanden på stranden formades efter mina fötter, jag kände mig så tung och sliten efter denna långa resa. Det var en bit till byn där jag bor och det kändes, den vägen kändes längre än vad den någonsin gjort.

Nu kom jag fram till byn. Den hade inte förändrats mycket sedan jag var här senast, vilket jag märkte när jag kom klampade in med min tunga utrustning och enkla packning. Jag klev in i huset, la packningen och kepsen som varit på sedan jag lämnade hemmet senast på träbänken intill ingången.

Elden i brasan flammade och huset var varmt. Jag torkade mig med min smutsiga hand i pannan och tänkte precis ropa på barnen men då kom de rusande runt hörnet och in i huset genom den andra ingången mitt emot. Jag kände hur förväntansfulla barnen var över att höra vad jag hade varit med om, ögonen bara lös.

Dotterns perspektiv

Det var för två år sedan jag lämnade mitt land, min familj, min by och mitt liv, sa pappa när han knöt sina smutsiga händer och kollade in i elden.

1502 lämnade hundratals soldater för att erövra indien, utöva vårt land. Resan var guppig ute till havs och oväder var något vi ofta fick stå ut med. Resan tog cirka en månad, tillräckligt med tid för att fundera över om allt det här var värt det, att lämna allt där hemma för att sedan ta sig ända fram till Indien och inte va säker på om man ens kommer hem igen.

Tyvärr klarade inte alla män det enda fram till indien men vi som var kvar klev av redo för att strida.

Han stannade upp för att kittla oss under hakan, mest för att inte göra historien så allvarlig och dyster. Med en utrustning som täckte hela kroppen och en sköld gjord av trä var man rätt säker på att motståndarna inte skulle komma med något bättre, fortsatte han. Vi var alldeles rätt. Aztekerna såg ut som vanliga handelsmän. De hade inte alls mycket på sig, kroppen var däremot täckt av piercingar som liknade små horn, de så kallade kläderna bestod av tygbitar och smycken hade dem fullt av på hela kroppen. Fjädrarna som de hade i håret var i alla möjliga färger och satt fast med band som var knutna runt huvudet. Dem var inte alls som vi, tvärtemot. Det gav oss väldigt konstiga uppfattningar med dess klädsel och språk.

Det uppstod genast konflikter mellan oss soldater och aztekerna. Kort därefter började erövringen, erövringen som ingen visste när eller om det skulle få ett slut. Pappa gick inte in detaljerat på kriget, istället fortsatte han att berätta om vad han hade sett och upplevt.

Det var som jag var hemma fast flera år tillbaka i tiden. Deras land hade inte utvecklats lika väl som vårt. Det var något som var säkert. Husen kände jag igen från innan, när vi i Spanien hade sådana hus. Väggarna var gjorda på packad lera och leran var inte tillräckligt tät vilket gjorde att det kom mycket luft och annat in i husen, men sånär så var det varmt där. Den tjocka leran gjorde dessutom att det lukta väldigt illa när värmen stod på. Alla hus såg i princip exakt likadana ut till skillnad från här i Spanien då våra hus visar om vi är rika eller fattiga. Träd och växter var uttorkade i mängder och vägarna syntes inte för allt grus och sand som vilade på dem. Murar och stenblock fanns lite överallt och landet kunde se mycket smutsigt ut på vissa ställen. Fast att det kunde se sunkigt ut så hade landet fortfarande en charm. Det var alla byggnader men även aztekerna, deras utseende. Det var något som vi aldrig sett förut.

Efter allt det jag varit med om var tiden kommen då jag äntligen efter en lång tid i Indien skulle få ta mig hemåt. Vi hade lyckats med erövringen och vi soldater var mycket nöjda och kunde inte vänta till att ta med våra familjer till det nya Spanien.

Det var allt jag hade och dela med mig av tjejer, vad har hänt här hos er? Frågade pappa som ett avslut på hans spännande berättelse. Jag och min syster satt med stora ögon, avundsjukan bara lös om oss. Vi ville också vara med!

Eleve exempel 4

Vad upptäckte jag?

1519-03-31

Äntligen såg jag land. Ja visste att de var Indien jag hade hittat, detta för att vi visste att jorden var rund. Jag var så nyfiken samtidigt lite rädd. Jag hade suttit i båten i nästan två månader och resan var lång och tuff. Jag visste att jag var tvungen att hitta något som kungen skulle vara intresserad av. Denna resan hade tagit alldeles för lång tid och de var just därför jag vill få ut något vettigt utav den. Jag hade varit borta länge och jag visste att jag var i fara om jag inte hade resultat. Jag var iaf glad över att vi hade hittat Indien då bara de är bra nyheter. Nu ska jag bara ta reda på lite mer om de.

Så fort jag satte fot på land möttes jag av en massa trevliga personer. Det var som en helt ny värld. Allt var annorlunda. Det var som paradiset. Inget var likt där hemma. Jag visste att

kungen skulle gilla det här och de fyllde mig med glädje. Jag såg möjligheterna för oss att ta över. Egentligen ville jag sätta mig på båten direkt och berätta om hur mycket jag redan upptäckt men jag valde att stanna så att jag fick reda på lite mer om stället, inte bara stället utan deras försvar. Jag ville ju självklart ta reda på vad det skulle krävas för att vi skulle ta över det här stället.

Jag blev efter en tid hungrig och tog reda på vart jag skulle kunna få tag på mat. Jag hittade ett ställe där folk gjorde mat och stal lite. Den såg jätteäcklig ut men när jag väl smakade den var det jättegott. Detta var också något som gjorde mig glad då maten där hemma inte smakade särskilt bra. Jag hittade ett ställe att övernatta på och jag visste att jag bara skulle kunna sova där en endaste gång.

Folket där var jättetrevliga inte som hemma hos oss. När jag vaknade upp den andra dagen bestämde jag mig för att bege mig längre in i Indien för att hitta staden. Jag hittade tyvärr inget förutom byggnader. Stora, bra byggda byggnader och det gjorde att jag blev glad då jag visste att vi inte hade det så bra med hantverkare och smickrare och det fanns tydligen mycket av de här i indien. Vädret var strålande. Solen sken och det var jättevarmt, ibland kunde man tom tycka att det var lite jobbigt varmt. Något som verkade lite negativt var att jag inte såg vatten någonstans och det var ganska torrt. Ett annat problem som jag märkte igenom min resa var hur mycket indianare det fanns. Det kändes som att de aldrig skulle ta slut och det var ju något som gjorde mig lite orolig, då jag visste att det var många fler än oss. Samtidigt visste jag att vi var överlägsna och hade bättre utrustning men de skulle inte bli lätt att erövra.

Jag fick gå i flera dagar innan jag hittat något som liknade en by. Jag frågade folket om var jag skulle kunna hitta en stad och som vanligt var folket trevliga och berättade om för mig att jag fortfarande hade en bra bit och gå. Jag begav mig och efter 14 dagar hade jag äntligen hittat staden jag sökte. Jag hade aldrig sett någon som såg ut lika mycket som ett paradiset förut. Staden var som ett stort palats. Jag visste att kungen och drottningen skulle bli så glada när de hör om de här.

Denna resan jag haft hade jag lärt mig mycket om indien och jag visste exakt vad jag skulle säga till kungen. Jag hade bestämt mig för att jag hade sett tillräckligt. Deras mat, klädsel och även kryddorna var perfekt. Denna gången ville jag dock inte att det skulle ta två månader att åka hem. Jag försökte be om hjälp men det förstod inte mig. Jag fick nöja mig med vad jag hade och begav mig tillbaka. Resan var precis som sist lång och tuff. Denna gången kom jag dock tillbaka på 6 veckor. Jag tror att orsaken till de var att vädret inte var så illa som sist.

När jag var hemma var de dags för att berätta om vad jag hade varit med om. Jag var jättetaggad på att berätta vad jag hade varit med om men jag vill inte direkt för att jag ville berätta om resan på ett bra sätt. Jag planerade om hur jag skulle framställa vad jag hade varit med om. Jag hade eländigt till kungen och drottningens ställe. Det var både två jätte ivriga

och undrade vad som hade tagit mig och de andra soldaterna en så lång tid. Det hotade med att döda mig ifall jag inte hade något bra och tur va så hade jag fantastiska saker som jag hade att berätta om.

Först och främst berättade jag om att jag hade hittat indien och att vägen dit skulle ta mycket mindre tid om de hade bättre båtar. Bara det gjorde kungen och drottningen glad då mitt uppdrag bara var att se ifall de fanns en bättre och snabbare väg till indien. Nu var det dags och berätta om hur de var att bo den här period i indien. Jag berättade allt. Jag berättade om hur trevliga människorna var som bodde där och också att indien var som ett stort palats. Jag berättade om hur stora möjligheter vi hade att erövra. Jag berättade om deras mat och om att deras kläder var gjorda mycket bättre än våran. Jag berättade om att de var 1 steg före oss i exakt allt och att allt dem hade kan vara vårt om vi skulle lyckas erövra. Jag berättade om den stora staden jag mötte på.

Efter att jag hade berättat allt de bra fick jag komma till de dåliga. Jag berätta om hur många fler de var än oss men också att de inte pratar samma språk som oss. Det skulle ju kunna vara ett problem då vi kunde förlora chansen att erövra för evigt. Om vi misslyckat 1 gång hade dem förmodligen skaffat ett bättre försvar. Vi hade mycket bättre utrustning och vapen än vad de hade så jag och det var allt som behövdes för att kungen skulle fatta ett beslut. Kungen och drottningen var säkra på att de ville erövra indien och jag tillsammans med alla våra soldater blev tillbaka skickade för att erövra. Jag var nervös även fast än att jag innerst inne visste att det skulle vara relativt enkelt.

Jag hade bara varit hemma i två dagar innan jag blev tillbakaskickad. Resan var lång och tuff men jag visste att de i slutändan skulle ha sitt pris. De gick en 4 veckor innan vi såg land. Denna gång var de inte lika torrt eller varmt som sist. De regnade. När vi kom dit började vi erövra från olika håll. Vi märkte i början att de var många fler men de skulle inte bli ett problem då deras vapen var ganska dåliga. De hade pilbågar mm medans vi hade riktiga skjutvapen. De tog oss ca 2 veckor att erövra hela stället. Indianerna hade gett upp då de visste att vi var överlägsna och vi begav oss hem för att berätta om vår seger för kungen och drottningen. De var glada och vi var ett helt nytt kungarike då Indien också var del av oss. Jag var stolt då de var jag som upptäckte indien. Kungen och drottningen var glada och snickarna och hantverkarna gjorde om stället. Vi kallade det för nya Spanien.

Elealexempel 5

Soldatens berättelse

Ca år 1492 anlände vi till en okänd kontinent. Elva fartyg varav ett av dem var det större. Jag var med på ett av de mindre, jag kom ihåg att jag stod bredvid min gode vän Javier när vi

anlände. Vi hade lärt känna varandra under den drygt 1 ½ månaders båtresa. Vi brukade prata minst 12 timmar om dagen vi satt uppe länge om nätterna och pratade om våra familjer. Han hade lämnat sin fru och sin 10 månaders gammal dotter bakom sig för en farlig resa västerut på ett hav som vi inte visste något om. Jag hade lämnat min gravida fru, jag hoppades att jag skulle hinna tillbaka innan födelsen.

När vi gick i land såg vi en strandkant och lite drygt hundra meter bakom låg en skog med palmer och buskar, det var jättefint. Jag kände en doft som jag aldrig känt förut. Det luktade rent och friskt. Javier klev i land tidigare än mig så han hade hunnit se mer än mig, han kom fram till mig med en trästock som såg bränd ut och sa till mig att det finns folk på den här ön med en röst som jag inte hört förut, rösten lät rädd och osäker. Vi sprang mot det större skeppet där vi visste att Christofer Columbus fanns. Vi visade honom stocken, han kallade till sig en kille som jag inte sett förut, han skrek åt soldaterna att de skulle göra sig redo. Vi lade ner stocken på skeppet och gjorde oss redo.

Vi hade gått i ca 10 minuter tills vi kom fram till vad som såg ut som en liten by. Det satt ett dussintal människor runt en lägereld. När vi kom närmre så vände sig allas huvuden mot oss. De såg förvånade ut. Vi förstod att de inte väntade besök och där kom vi och trampade in i deras läger, men de såg positivt överraskande ut.

Det var svårt att kommunicera med dem för att de pratade ett annat språk som vi inte förstod, men med hjälp av tecken så klarade vi oss ganska bra. Vi blev bjudna på någon slags soppa med nåt kött aktigt i, det smakade överraskande gott. Vi fick följa med upp mot ett tempel där de offrar människor till gud. Det såg mycket extremt och konstigt ut för att vi inte gör sånt i Europa och är därför inte vana att se det. Det var precis när han stoppade kniven i den liggandes mannens hjärta som jag såg ett smycke som var gjort av guld. Jag gick bort mot Javier som stod en bit bort och sa att mannen med kniven hade ett smycke av guld. Så det fanns alltså rikedomar här. På vägen upp mot templet så fanns det olika rum med mycket smycken som var gjorda i både guld och silver. När det var dags att segla tillbaka till Spanien och meddela kungahuset om vad vi sett så gav invånarna i byn oss en liten staty gjord i silver att ta med hem.

